

עישון עם "מזוג אוויר"...

די דייבן מנפנפן

בנעלה-נייר
חדיר-אוויר



שחקנים רמיק וקליפט ב"זרמי הזעם"
קילוחים במקום זרמים

קולנוע

ישראל

תקסים ותצוגות

משך שבוע ימים ריחפה אחירה של חגיגות מעל לשיגרת חיי-הקולנוע האפורים בישראל. על רקע שחקני קולנוע זרים, נשפים חגיגים, מלבושים סגנוניים, סקסים נכובים והרבה פירסומה, נערך בפעם הראשונה בישראל פסטיבל קולנועי כמקובל בכל ארצות העולם — פסטיבל הקולנוע המכסיקאי. פסטיבלים מעין אלו, נערכים בהרבה מדינות על ידי מדינות אחרות, בעלות תעשיית סרטים מפותחת, המעונינות להפיק את תוצרתן, המוציאות מחיקונם היו הראשונים שהכירו בחשיבות פסטיבל כזה לכיבוש השוק הישראלי, השקיעו בו מאמץ ארגוני, וכ־50 אלף לירות — יותר מאשר הכניסו להם כל הסרטים המכסיקאים שהוצגו עד כה בארץ.

בארצות הברית, הפופולריות של קולנוע תל-אביב הוצגו בשיבוע זה ששה סרטים מכסיקאיים, לפיהם ניתן היה לעמוד מה מציע קולנוע לאמריקאי לצופה הישראלי, לא כל הסרטים עמדו על רמה גאוה. שלושה מהם, סרטי הילדים הרפתקאות חוזלסו והאצטנוני העקורים וזה קוקאריה, היו סרטים יגוריים, המיועדים לקהל צופים בעל מנטאליות ואינטליגנציה שונים מאלו של הצופה הישראלי. שני סרטים, סמיטרו — אודות מורה כפרי עיזר הכעמיד כמה דורות של תלמידים, ומאקרו — אגדה על חוטבי-עצים שהמלך העניק לו את היכולה לרפא חור-לים, גילו את הסממנים המיוחדים של קולנוע המכסיקאי: סנטימנטליות בטעם טוב, והבלטת היפה והמעיל בדמויות אנושיות. הסרט היחיד שהתעלה לדרגת יצירת אמנות בולטת בינלאומית היה נאזארו, יצירתו של הבמאי לואיס בוניואל.

ישו והיצאנית. למרות שלסרט זה אין סיכויים של הצלחה קופתית, בשל נושאו המיותר ומשום שהוא נושא עליו בצורה בולטת ביותר את חותם אישיותו של ה-במאי, והיא יצירה מענינת מכל הבחינות. בוניואל ניסה להפחיש בסרט זה את האמת שבמדינה: אילו ישו היה חי כיום, הייתה הכנסייה הקתולית צולבת אותו למטרה זו החיה מחדש את ישו הנוצרי — במכסיקו, ישו, הנושא את השם נאזארו (הנוצרי), הוא כומר עני וטוב-לב, המוכן לספוג עלבונות, לקבץ נדבות ולהסתיר יצאנית רוצחת בירתו כדי לרפאה. בשל מעשיו אלה מנדה אותו הכנסייה, והוא נודד בכפרים בלתי-היצאנית ועוד מטורפת אחת, מדגים במעשיו כי קיים הבדל עמוק בין תורת ישו המקורית לבין דרך הכנסייה הקתולית. אלא שבסופו של הסרט הוא רק מוכנס לכלא, במקום להצלב על עמוד עץ. זהו סרט איטי ומדא, הממשק בו הוא תיאטרלי במידה רבה. יחד עם זאת, והו סרט עמוק ומיוחד במינו — הנציג המכרי בד ביתו של הסרט המכסיקאי.

סרטים

הזקנה והנהר

זרמי זעם (תל-אביב, תל-אביב, ארצות הברית) הוא סרט שעלילתו יכולה להתרחש

בשכונת נורדיה בתל-אביב, שם מקימה עתה חברה אמריקאית רובע חדיש במקום שכונת הצריפים העלובה. רוב תושבי השכונה ויתרו על צריפיהם המורת שיכון באחד מ-בנייני המגורים החדשים, ורק זקנה אחת סירבה לחתך על צריפה, שקירותיו הרקובים צמידים עתה לקיר מגדר-שחקים. אלא שעלילתו של הסרט מתרחשת במדינת טנסי, בארצות-הברית, לפני כשלושים שנה. אותה עת נוסדה רשות עמק הטנסי הכפורסכת של לאודרמילק שנועדה, בין השאר, גם לעצור את זרמי הזעם של נהר טנסי. מה שהפריע להפעלת אחד מסכרי המיפעל היתה אלמנה זקנה בת 80 (ג'ין ואן פליט), שסירבה לנשוט את האי הקטן שלה, בלבו של נהר טנסי. צ'ק גלובר (מונטגומרי קליפט), אחד מפקידי הרשות, נשלח במיוחד כדי לשכנע את הזקנה לחתך על האי שלה, וסביב האיפופיאה הנוצירה של הזקנה בנוסח אדמה זו שלי היא מתפתח מלודרמה צבעונית.

נחל אכזב. נושא זה בלבד לא הספיק לבמאי איליה (חשמלית ושמה תשוקה) קאזאן, והוא הוסיף עליה עוד את בעיית הפלידת הכושים. הפקיד שאינו מצליח לשכנע את הזקנה לעזוב את אדמתה, מביט עבריה לפועליה הכושים, מסתבך עם מגדלי הכותנה הדוממים, שאינם רואים בעין יפה את שיפור תנאיהם של הכושים. בין שיכנוע למחלוקת נכנס קליפט גם למיטתה של כלת הזקנה (לי רמיק), שבסופו של דבר מעמיסה עליו את עצמה יחד עם שני ילדיה מנשואים קודמים. וכך, כשהזקנה מתה מצער והפקיד הצעיר מקריב את רחיקתו למען האידיאל, נחשמים לבסוף השטפונות של נהר טנסי.

בהשאה ליצירותיו הקודמות של קאזאן, זרמי זעם מהווה מינסה ונסיה. שחקניו של קאזאן אינם משתוללים, אינם צועקים, אינם מתגלים חזק כמקרים קליניים שיצאו מספר-ביקורים של פסיכולוג. הם משחקים באיפוק מופרז, מדקלמים נאומים ארוכים במקום לשחק. במקום זרמי זעם של נהר גועש, יצר קאזאן קילוחים רוגעים של נחל אכזב.

תדריך

- ואנה הסרטים המוצגים בשיבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
- אמריקה המזרח** (נת: תל-אביב) חתכים לאורך, לרוחב ולעומק של אורה החיים האמריקאי, בשרשרת צילומים אוטו-סיים מעדשותיו האנושיות של הצרפתי הצעיר פרנסוא רייכנבאך.
- פנינים ואפר** (פאר: תל-אביב) לבטיו של דור שחונך להרוג, על רקע מלחמת-האחים בפולין שלאחר המלחמה.
- הם היו עשרה** (חן: תל-אביב) מצבה לגיבורי ביליין בסרט ישראלי בלתי מרגיז של ברוך דינה. נינט דינה.
- חוקות לוחמים** (חן: ארזשלים) אינדיאנים בלבוש ערבי מחסלים כנופית שודדי-קברים לבנים, המנסה למצוא מגילות גנוזות בפטרה. מערבון ישראלי עם צילוי מיינוף מרהיבים, דליה לביא.
- הירושימה אהובתי** (סמדר: ירושלים) רומאן אהבים בין ארכיטקט יפני לבין שחקנית צרפתית, על רקע זועמת הירושימה ואהבתה האסורה של הצרפתי לחייל גרמני. עמנואלה ריבה.

תשבץ העולם הזה 1208

חיים דגוני, המשרת עתה בצה"ל, אוהב מאוד ספרים. לאחר שהתלבט זמן ממושך איך למלא את ספרייתו, מצא דרך מקורית למדי לעשות זאת. הוא פותר תשבצים — חוכה בפרטי הספרים. הפעם מלאכתו לריק. תשבץ צו אומנם מתפרסם, אך את ספריותו אין הוא מעשיר — נקווה שדבר זה לא ידכא את רוחו ושעצם הפירסום של תשבצו ימריץ אותו למשנה-מאמץ.



9	B	7	6	5	4	3	2	1
		14		13	12	11		10
			18	17	16		15	
		24		23	22		21	20
	28	27		26		25		
		33		32		31	30	29
			38	37		36		35
		43	42		41		40	39
			46		45		44	
47								
			52	51		50		49
				57		56	55	54
					60			59

מאונך: 1) פרי צהוב למאכל. 4) צמח ממשפחת הנדב קיסיים. 10) גוי. 11) תבואה. 13) עבדו עם פכונות. 14) כלי קיבור ל- נולדים. 16) מעין הזרק מים רותחים. 17) פי הארית. 19) ז. 20) סיקופ. 22) סכום כללי. 25) מא. 26) עם הארץ. 27) גתע. 30) ברזי כה לכביסה. 32) מדור קטן. 33) היות ו... 34) אנקול. 36) עיר הכהנים. 37) ברור. 39) מיש פחת פסיקאים מי צרפת. 41) בירת אור- ביזאן. 42) משתה ויה. 44) קיבוץ בי נגב הצפוני. 46) שדובר עליו הרבה. 48) מרכו. 50) הסי תל. 51) קיבוץ עץ חוף הכינרת. 53) ריקוד. 55) קיבוץ בנליל המזרחי. 57) עשוק, מעונה. 58) ירית של כלי. 59) מיהה הלשון העברית. 60) מהניג הרפורמציה הפרוטסטנטית בגרמניה.

הויפניים. 21) מיפתו. 23) אחר. 24) עיר מרום-סורה לת"א. 26) תעלת שופכין. 28) קל למעיקה. 29) נשיא ההסתדרות הציונית בשנים 1931-1935. 31) ספר בתנ"ך. 32) שטפה. 35) הניצחון של צרצ'י. 37) נסוף למעשה רע. 38) המופיע בריקוד. 40) כלי בשחמט. 41) בבקשה. 43) מקורה. 45) כבשו. 46) רמאי. 47) קרו האי. 49) עובר בבית מרחץ. 52) נו שנתעבה, קיטור. 54) אחד מחווי הנגינה. 56) קיר זמור. 58)

מאונך: 1) עבי דבר ועומקו. 2) מבני נוח. 3) מספחת ראש לאשה. 5) סוג אדמה. 6) יחידת מטר. 7) רגל. 8) ארץ השמים העולה. 9) מושב עובדים בעסק יזרע-אל. 12) סור. 15) קיבוץ בנליל העליון.